

ת"פ 33359/01/21 - מדינת ישראל נגד נור הוזיל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליו ביתן ת"פ 21-01-33359
מדינת ישראל נ' הוזיל (עוצר)

בעניין:

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם נור הוזיל (עוצר)

וחר דין

כללי

1. בטרם שמיית הראות הצדדים הגיעו להסדר דיןוני במסגרתו הנאשם הודה בעובדות כתוב אישום מתקן שהוגש נגדו, שאלת המ עיקריהן -

ביום 21.01.2018 ב时刻 02:00, הנאשם ואחר הגיעו לקרבת ביתה של תחריר הוזיל ("המתלוננת"), שהיא קרובת משפחה של הנאשם, כשהם מצודים בבקבוקים המכילים חומר דליק. רכבה של המתלוננת, מסוג יונדיי אלנטרה, חנה במקום והשניים שפכו את החומר הדליק בתוך הרכב, עליו ובסביבתו, ושילחו אש בחומר הדליק מחוץ ועל הרכב. האש החלה לבוער מחוץ לרכב אך לא התפשטה לחלק הפנימי של הרכב. כעבור מספר שניות הנאשם התרחק מהמקום ואחר שב למקום, נטל נייר מהרצפה, הדליקו מהאש שהחלה לבוער בחלקיו החיצוני של הרכב וזרק אותו אל המושב האחורי של הרכב. מיד עם זריקת הניר, פנים הרכב הובילו בעוצמה, נשמע פיצוץ, האש החלה להתפשט ברכב והרכב כולו בער. המתלוננת ובני משפחתה התעוורו מכך וקיבלו את האש עם צינור ודליי מים. כתוצאה ממשי הנאשם והאחר, הרכב נשרף באופן ממוצע מבוצע ומבענימ, ונגרם לו נזק בשווי של 44,270.46 ₪.

2. על יסוד הודהת הנאשם בעובדות כאמור, הוא הורשע בעבירה של הצתה, לפי סעיף 448(א) בחוק העונשין התשל"ז-1977.

3. ההסדר בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש. ב"כ הנאשם ביקש שיינתן עליו תסקير של שירות המבחן והתביעה לא התנגדה לכך, ושירות המבחן התבקש לעורר תסקיר על הנאשם.

תסוקיר שירות המבחן

4. בתסקוקיר שירות המבחן צוינו בין היתר הדברים הבאים - הנאשם בן 28, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים. בוגר 12 שנות לימוד במגמה מקצועית. שירות בצה"ל במשך 6 חודשים. נעדר עבר פלילי. הודה במעשה העבירה. סיפר שהמתלוננת היא בת דודתו והיכרותו עמה שטחית. ושבركע האירוע שמוועות על אורח חיים בלתי מקובל של המתלוננת. טען שהוא ושני בני דודיו החליטו להציג את רכבה של המתלוננת על מנת להפחידה ולהרתיעה, ושלל כוונה לפגיעה פיזית במתלוננת. ציין כי הוא אינו מגדיר את עצמו כאדם אלים אך מבין שהתנהגותו באירוע הייתה אלימה ואמר כי בכוונתו להשתקל בטיפול לאחר שחרורו מהמסגר, להימנע מביצוע עבירות ולהתרחק בחיים. ושיתף שנערכה סולחה בין הצדדים. בשיחה עם המתלוננת, מסרה כי חשה מאושימת וחוששת מהרגע בו הנאשם ישחרר מהכלא, וסיפורה על השלכות השמוועות בעניינה ועל הפגיעה בשמה הטוב. ואמרה כי לא נערכה סולחה בין הצדדים ושהיא אינה מעוניינת בכך.

שירות המבחן התרשם שהנ禀ם מחזק במידה הנonta לgitimzia לאלימות במצבים מסוימים ואינו מזהה חומרה במשיוו ואת הסיכון הפוטנציאלי של פגעה בנפש הנובעת מהם. ולאחר מכן שקל את גורמי הסיכון והסיכון של הנאשם, התרשם מקיומו של סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות במצבים דומים, ונמנע מהמליצה טיפולית על הנאשם.

טענות הצדדים

5. ב"כ המשימה עמדה על הערכים המוגנים בעבירות ההצעה - שמירה על חי אדם, על שלום הציבור ובリアותו, על הסדר הציבורי ועל הקניין- ועל מידת הפגיעה בהם במקרה זה. עמדה על נסיבות ביצוע העבירה ובהן, התכוון המקדים; הנזק שנגרם מעשה הנאשם; והנזק שיוכל להיגרם. עמדה על חלקו של הנאשם במעשה. ועל מדיניות הענישה, תוך הפניה לפסיקה. וטענה, כי מתחם העונש הולם למעשה הנאשם נع בין 3 ל- 6 שנות מאסר בפועל. אשר לעונש הראוו לנ禀ם בתוך מתחם העונש, התייחסה לתסקוקיר שהוגש ולהתרשםות שירות המבחן מקיומו של סיכון להישנות עבירות, וטענה כי בנסיבות יש לתת משקל לשיקולי הרעתה היחיד והרבבים. וביקשה להטיל על הנאשם מאסר בתחום האמצעי של מתחם הענישה, מאסר על תנאי, קנס, התחייבות כספית להימנע מעבירה ופיצוי למתלוננת.

הגישה דז"ח אומדן נזק של הרכב ומוניות המתעדות את מצב הרכב לאחר השရיפה.

6. ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש לו עותרת התביעה איננו מותאם למתחמי העונש שנקבעו בפסקה שהتبיעה עצמה הגישה. ושאין הצדקה שהמתחם כאן יתחיל ב-3 שנות מאסר. טענה שהאחר הוא זה שזורך לטור הרכב ניר בעור, כך שחלקו של הנאשם במעשה העבירה קטן יותר. צינה שמלבד הנזק לרוכב לא נגרמו נזקים אחרים, ברכוש ובגוף. טענה שה禀ם לא התכוון מעולם לפגוע במתלוננת פיזית והוא ללח אחריות על מעשי. צינה שמשפחה הנ禀ם נורמטיבית והוא נעדר עבר פלילי ומנהל אורח חיים תקין. שירות שירות צבאי חלקו ובני משפחתו שירותו בצה"ל. המשפחה ערכו סולחה ביניהם.

ו הנאשם שהוא בתנאים מוגבלים במשך חצי שנה כשהוא מרוחק מילדיו. וצינה כי שירות המבחן לא התרשם מקיים שלו סיכון גבוה להישנות עבירות. וטענה כי יש לקבוע מתחם עונש הנע בין 12 ל- 24 חודשים מאסר. הפantha לפסיקה.

7. הנאשם שיתף כי זהו מסרו הראשון וביקש להתחשב בילדיו ובמצבו הכלכלי. אמר שאינו מהווע סכנה למתלוננת, והquia עליו לחשוב לפני שביצוע את המעשה.

8. אביו של הנאשם העיד בבית המשפט. סיפר כי הוא תומך כלכלי במשפחהו של הנאשם והדבר קשה לו. סיפר כי בין הצדדים נערכה סולחה. וביקש את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה

9. האמצעים הדורשים להצתת אש פשוטים וזמניים, פעולה הוצאה עצמה קלה וידועה לכל, וכן ההרס של האש עצום ורב. לאש המשולחת חיות משל עצמה והוא נוטה להתלבות וליצאת שליטה מי שהדילקה. בתוך זמן קצר היא יכולה עצמים בהם היא אוחזת ולהפכם לעפר ואפר. וטמונה בה סכנות פשוטות.

מאפיינים אלה מבאים לכך שפוטנציאלית פגיעה רב עצמה זמין לכל והוא יכול להתמשך בקלות. ומצב דברים זה מחיב הרתעה רצינית. ואכן, העונשים הקבועים לעבירה הוצאה - 15 שנות מאסר ובנסיבות מסוימות 20 שנות מאסר - הם מהחמורים שבוחוק העונשיין.

10. הערכים החברתיים שנפגעו ממעשה העבירה של הנאשם הם בראש וראשונה שמירת החיים והגוף וכן אוטונומיה הפרט, כבוד האדם, מעמד האשה, שמירת הרכוש, ושמירת שלונות הנפש.omidת הפגיעה בהם הינה ממשמעותית.

11. מדיניות העונשה הנהוגה בעבירה הוצאה הינה מאז ומתמיד של רצינות וחומרה, ובשנים האחרונות מגמה זו קיבלה משנה תוקף.

"בשנים האחרונות ניתן לזהות מגמה של חמירה בהתייחסות לעבירה הוצאה, ובית משפט זה אף התבטא בדבר הצורך בעונשה מרתיעה כאשר לביצוע העבירה קדם תכנון מוקדם, וכאשר גולם במעשה סיכון לח' אדם ולרכוש" - **ע"פ 8125/15 דמיטרי פרוקופנקו נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, (19.04.2016**

12. טיב האינטרסים המוגנים שנפגעו או שהיו עלולים להיפגע,omidת הפגיעה או הסיכון לפגיעה בהם, משליכים

על אפיון חומרת המעשה ועל מתחם העונש ההולם. (ראה **ע"פ 4036/13 מובארכ אמאра נ' מדינת ישראל (פורסם בנבוי, 05.10.2014).**

13. הלכה ל谋שה, בתי משפט מטילים עונשי מאסר משמעותיים על הוצאה כל רכב.

בת"פ 19-08-20637 **מדינת ישראל נ' אחמד שאהין** (22.03.20), דובר במיל שRICTIT רכב שהיה בשימושה של גירושתו, על רקע תלונה שהגישה נגדו על איומים כלפייה. בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש הולם הנע בין **2 ל- 4 שנים מאסר בפועל** והטיל על הנאשם **24 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם ערער על חומרת העונש, ובמסגרת הדיון חזר בו מערערו. (ע"פ 20/20 **אחמד שאהין נ' מדינת ישראל** (23.09.20))

בע"פ 6720-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (07.03.17) המשיב הוציא רכב של אדם על רקע חדש שהוא מנהל קשר עם בת זוגו, ובנוסף איים על אותו אדם. בית המשפט המחויז קבע **מתחם העונש ההולם ל谋שה** המשיב עומד על **48-24 חודשי מאסר בפועל, אך מצא כי יש לחזור ממנו משיקולי שיקום**, והטיל על **המשיב 6 חודשי מאסר בעבודות שירות**.

בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של המשיב **לשנת מאסר בפועל**, תוך סקירת הפסיקה, וציין בין היתר את הדברים הבאים-

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה של עבירות הוצאה ועל הצורך להיאבק בה באמצעות עונשה משמעותית ומרתיעה, בהדגשו את פוטנציאל הנזק המשמעותי אשר טמון בעבירה זו ואת חוסר יכולת לשולט בתוצאות או לצפותן (ע"פ 3149/16 אזברגה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקה 11 (להלן: עניין אזברגה); ע"פ 5376/15 ביטון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקה 11 (9.11.2016); ע"פ 7139/13 צוקול נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקה 6 (23.1.2014); ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקה 3 (8.11.2012)). משיקולים אלה הוטעם בעבר כי הוצאה, לא כל שכן כזו שהייתה עלולה להוביל לקיפוח חי אדם, מחייבות השחת עונש מאסר בפועל (עניין אזברגה, שם; ע"פ 7205/15 וינבלט נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקה 13 (14.7.2016); ע"פ 1414/15 מדינת ישראל נ' פדר, [פורסם בנבוי] פסקה 9 (15.4.2015) (להלן: עניין פדר); ע"פ 8659/13 אלמליך נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקה 13 (15.5.2014); ע"פ 3210/06 עמара נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקה ה (18.3.2007)... אין להקל ראש בחומרת מעשי של המשיב, ובריו כי מתן **ביטוימשמעותי לשיקולי שיקום ולכלל השיקולים לקולות העונש** אינו שולל את הצורך **בהטלת עונש מאסר בפועל**, אשר יהלום חומרה זו (ע"פ 5561/14 גפן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקה 6 (7.11.2016); ע"פ 3381/16 אלקרינאי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקה 13 (10.7.2016)). יש לחזור ולהבהיר, כי הגם **שינוי חסינות לשיקולי השיקום**, הם אינם **חזות הכל**, ובצדדים **ニיצבים שיקולי הנמול וההרעה** (ע"פ 5376/15 ביטון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקה 18 (11.2.2016); ע"פ 8820/14 שחר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקה 13 (17.5.2015)). כאמור לעיל, עמד בית משפט זה על כך שבעירויות הוצאה ראוייה לרוב הטלת עונש מאסר בפועל".

בע"פ 4052/15 **תיקו חיימוב נ' מדינת ישראל** (10.12.2015) המערער הוציא רכב, הרכב נשרף ושותרים שהגיעו למקום הצלicho להשתלט על האש ולמנוע את התפשותו. במסגרת הסדר טיעון הוסכם כי המאשמה תטען לעונש של עד 20 חודשים מאסר. בית המשפט המחויז הטיל על המערער, בין היתר, **מאסר בפועל של 12 חודשים**.

בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער על חומרת העונש וציין כי "משמעות העונשה בעבירות הוצאה היא רחבה, ובמקרה דן מדובר בהוצאה פרי תכנון מראש, של רכב באיזור מגורים.. אך יש להוסיף, כי גם מסקורי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של המערער היו מסווגים ולא ניתנה המלצה בעניינו."

בע"פ 907/14 **דניאל רחמים נ' מדינת ישראל** (18.11.2014) המערער קשור קשר עם אחר להוצאה את רכבה של המתלוננת, לאחר שהאהרונה בקשה ממנה להזיז את רכבו שעמד על המדרכה מול ביתה, ובמסגרת הקשר הוצאה ייחד עם الآخر את רכב המתלוננת. כתוצאה מההוצאה נגרמו לרכב מקרים כבדים. בית המשפט המחויז העמיד את **מתחם העונשה על שנתיים עד ארבע שנים מאסר בפועל**, וגזר על המערער שלוש שנות מאסר בפועל - מתוכן **30 חודשים** בגין הפרשה נשוא הלהיר.

בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש וקבע-

"בית משפט זה כבר נתן דעתו לא פעם לחומרה הנש��פת מעבירות הוצאה בה הורשע המערער, בראשיתה ידועה - אולם לא אחרתה. כבר נזדמן לי לציין בעבר בהקשר זה: "בסוף של יום, לטעמי, נוכח הסכנה המיוחדת, הבלתי נשלטת, שבUberות אלה - שהרי בהן "תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדייש או הקמה" (שםות, כ"ב, ה'), ואחריתה מי ישורנה - יש צורך בענישה מרתיעה... ראי שיעבור הקול בין המהרים לשלח אש, כי גיגוד הסיכון כן העונשה" (ע"פ 3074/07 מוחמד אבו תקפה [פרסום בנבז] (2008)... **עיוון בפסקת בית משפט זה מעלה כי מתחם העונשה שנקבע על-ידי בית המשפט המחויז - שנתיים עד ארבע שנים מאסר - אינו חריג, ודאי לא באופן המצדיק את התערבותה של ערכת הערעור...**".

בע"פ 1846/13 **ג'MAIL עמאש נ' מדינת ישראל** (30.12.2013) דובר במערערים שהם קרובי משפחה, אשר בזמן העבירה היו בגילאי 18 ו-19, אשר הוציאו רכב, שהיה על פי הנطען בעלוות משותפת של אחד מהם ושל המתלונן, על רקע סכסוך שהתגלו ביניהם בנוגע להחזקתו בו. וכתוצאה לכך, הרכב נשרף כמעט כליל.

בית המשפט המחויז הטיל עליהם 27 ו- 38 חודשים מאסר בפועל. ובית המשפט העליון התייחס לגזר הדין, שלא נקבע בו מתחם מפורש, אמר, כי **מתחם שאומץ בו נע בין שנתיים לארבע וחצי שנים וקבע**-

"בקביעה זו - הגם שאכן לא ניתן לה ביטוי מפורש בגזר הדין - איננו מוצאים מקום להתערב, שכן היא משקפת בפועל את מתחם העונשה ההולם לעבירות הוצאה שביצעו המערערים בנסיבות המקרה".

.14. מעשה הנאשם היה מתוכנן. הנאשם והאחר הגיעו באישון לילה לשטח מגורי המתלוננת כשהם מצוידים בחומר דליק מאיץ בעירה, בכוונה להוצאה את רכבה.

הנאשם היה שותף מלא בביצוע העבירה. הוא והאחר הצדידו בבקבוקי חומר דליק והגיעו יחד למקום מגורי המתלוונת, מתוך מטרה משותפת להציג את רכבה. ובפועל שניהם שפכו חומר דליק בתוך הרכב, על הרכב, ובסביבת הרכב, ושניהם שילחו אש בחומר הדליק והאש החלה לבוער. העובדה שלאחר מכן הנאשם התרחק מהרכב והאחר חזר והשליך נייר בווער לתוך הרכב, איננה משנה מהותית את התמונה. האופן בו הנאשם והאחר שפכו את החומר הדליק אינם מותיר ספק בדבר כוונתם הבורורה להעלות את הרכב באש. ופעולת האח� הגשימה את מטרתם המשותפת. יוזכר שהאחר הדליק את הנייר מהאש שהחלла לבוער בחלקו החיצוני של הרכב, כך שסביר להניח שגם פועלה זו האש הייתה מתלקחת ומבירה את הרכב.

הנזק הממוני היישר שנגרם מביצוע העבירה עומד על 44,270 ₪. ומطبع הדברים במצב צזה קרבן העבירה סובל נזק ממוני נוסף, עקייף.

יש להניח שהairoע, שבמסגרתו המתלוונת ובני משפחתה התעוورو באמצעות הלילה משנותם לccoli הפיצוץ ברכב, אשר נועד להוביל למતלוונת מסר מאים, השפיע על המתלוונת מבחינה רגשית והפר את שלוותה.

הנאשם והאחר בעצם יכולו להיפגע מהאש שהציתו. ובהמשך, לו לא תושית המתלוונת ובני משפחתה, האש יכולה להטעם ולגרום לפיצוץ, על כל המשתמע מכך כשמדבר בקרבה לבתי מגורים.

הנאשם אמר לשירות המבחן כי הוא ביצע את המעשה במטרה להפחיד ולהרתיע את המתלוונת, בקשר להתנהגותה.

15. התופעה של פגעה נשים מצד גברים משפחתן, על רקע התנהגות שנראית בעיני הפגע כבלתי מוסרית, מבטאת גישה פטיריארכלית, כוחנית ופוגענית, שמקומה לא יכולנה בחברה אונסית רואיה לשמה, ויש להוקעה בכל דרך.

במקרה זה, הנאשם הרחיק לכת במיוחד, בכך שהרשאה לעצמו לפגוע באשה שאינה ממשחתה הגרענית ושהקשר ביניהם שטхи, על רקע התנהגותה שאינה מתישב עם "ערכי".

16. בהתחשב בחומרת מעשה הנאשם בנסיבותיו, במידת אשמו של הנאשם, בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שבייצע הנאשם נע בין 30 ל- 50 חודשים מאסר בפועל.

17. ב"כ הנאשם הפנתה לשורה של פסקי דין, שלדעתה יש בהם כדי ללמד על מתחם העונש ההולם שיש לקבוע למעשה העבירה של הנאשם, ועל העונש שיש להטיל על הנאשם.

כידוע, מתחם העונש ההולם מושפע בין היתר מחומרת המעשה בנסיבותיו וממידת אשמו של הנאשם, ובגדודו נבחנות נסיבות הקשורות בביצוע העבירה. והעונש עצמו מושפע גם מנסיבות קונקרטיות שאין קשורות בביצוע

העבירה. מילא, המתחמים והעונשים הם תלויי נסיבות.

כפי שניתן להתרשם, בחלק מפסקין דין דובר בנאים שעברו הליך טיפול משמעותי, או שירותי המבחן התרשם מהם לחיבר, העיר שרמת המסוכנות שלהם נמוכה והמליץ שלא להטיל עליהם מאסר בפועל. או בנסיבות שבית המשפט מצא לקבוע את עונשם של הנאים בסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום (ת"פ (י-ם) 69103-01-20 מדינת ישראל נ' ابو סרחאן (03.06.2021); ת"פ (י-ם) 2069-11-19 מדינת ישראל נ' רם שבתאי (17.10.2021); ת"פ (ב"ש) 39973-09-14 מדינת ישראל נ' רפי פרג'י (22.12.2016); ישראל נ' רם שבתאי (17.10.2021); ת"פ (ב"ש) 41144-08-15 מדינת ישראל נ' נתנאל גואטה (31.01.2017). ע"פ 1948/21 מוחמד סלאימה נ' מדינת ישראל (13.09.2021); ת"פ (ת"א) 47198-04-19 מדינת ישראל נ' סער ג'יבלי (10.03.2021); ת"פ (ב"ש) 41144-08-15 מדינת ישראל נ' נתנאל גואטה (31.01.2017).

בחלקם דובר בנסיבות עבירה קלות, או שהtabיעה עצמה הגבילה את עתירתה העונשית לעונש קל יחסית, או שבית המשפט הקל בעונש משיקולי אחידות העונשה (ת"פ (חי) 62623-01-20 מדינת ישראל נ' ابو ריא (27.10.2020); ת"פ (מרכז) 55322-10-20 מדינת ישראל נ' נואף רדוון (11.11.2021); ת"פ (מרכז) 20-01-776 מדינת ישראל נ' חאלד עוטר (14.09.2021); ע"פ 6466/18 ואיל ראג'אבי נ' מדינת ישראל (18.11.2015); ע"פ 4761-15 אמיר ג'ורבאן נ' מדינת ישראל (01.05.2019).

בחלקם דובר בהסדרי טיעון סגורים לעונש (ת"פ 36506-02-21 מדינת ישראל נ' אילן סלפובטי (14.10.21); ת"פ 15918-11-19 מדינת ישראל נ' מרדי בייטון (04.06.20)).

בחלקם דובר בנאים צעירים מאוד או כאלה הסובלים מהنمכת קוגנטיבית (ת"פ (חי) 29566-04-21 מדינת ישראל נ' מחמוד ג'רבאן (02.11.2021)).

ובחלק מהמקרים היה צירוף של מספר נסיבות מלאה שהזכו. ובאף אחד מהמקרים הרקע לעבירה לא היה כמו זה שבעוניינו.

ועדיין, ברוב ככל פסקין דין שהוצגו על ידי ההגנה צינה חומרת עבירות הוצאה והצורך בעונשה מחמירה הכוללת מאסר בפועל.

בנוספ', כברוב העבירות גם בעבירות הוצאה ניתן למצוא פסקין דין שהעונש שהוטל בהם חמוץ מזה שמוטל בדרך כלל ופסקין דין שהעונש שהוטל בהם קל מזה שמוטל בדרך כלל. לא אלה ולא אלה משקפים את הנטייה העונשי המרכזית.

18. למehrha הצעיר, התופעה של פגיעה בנשים מצד גברים על רקע התנהגותן, עדין רווחת בקבוצות מסוימות בחברה, והיא גבוהה מחיר כבד מנשוא. על בתי המשפט להעביר לציבור מסר חד משמעי של חוסר סובלנות מוחלט לכך, שבתווי המוחשי בעונשה משמעותית של מי שמרשה לעצמו לפגוע באחר בשם השמירה כביכול על המוסר של הקרבן.

"...יש מקום איפוא לשוב לאמירה הנורמטיבית, כי פשע בשל "כבד המשפחה" לא ינקה, וכי אין

בנורמות שנשתרשו במגרז זה או אחר כדי להפחית מחומרתן, ואדרבה... לא אחת ישנו אנשים בעלי רקע נורטטיבי הגאים בפועלם למען כבוד המשפחה. זאת ראוי לשרש, בפה מלא, וגם אם כוחו של בית המשפט להיאבק במסורות חברתיות אף כשהן נלוחות אינו עצום ורב, תרומתו נחוצה." - ע"פ 5459/12 חילילabo טיר נ' מדינת ישראל (30.7.2013).

.19 הנאשם אמר בעצמו, בלי כח ושרק, שהמניע למשעו היה שמוות שהגיעו לאזניו על התנהגות המתלוננת שאינה מתישבת עם ערכיו ומהויה פגעה בכבוד המשפחה. ושירות המבחן התרשם מהנאשם מחזק במידה שפוגעה בכבוד המשפחה היא גורם הנוטן לגיטימציה לאלים, והעריך שקיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד הנאשם בתחום האלים בנסיבות דומות. ומתלוננת מסרה שהוא חשה מאוימת וחוששת מהרגע שהנאשם ישתחרר מהכלא. ובמצב דברים זה הצורך בהרטעת הנאשם מפני ביצוע עבירה נוספת, ברוח.

.20 לא מצאתי מקום ליתן משקל של ממש להסכם הסולחה שהוצע על ידי ההגנה.

כאמור, הנאשם נטל לעצמו אפוטרופסות על התנהלותה של המתלוננת ופועל(Cl) לפיה באלים חסרת כל הצדקה, והנאשמה ספגה את פגעת הנאשם כקרובן מובהק. והנה, הסכם הסולחה - שנערך בין אב הנאשם לאב המתלוננת, שלא על דעת המתלוננת ואף לא בידיעתה, מגדר את המעשה הנפשע של הנאשם כ- "אי הבנה שהתרחשה בין בניינו". וההצהרה המסכמת של הצדדים הינה על הסכמה "שבנינו לא יתערבו אחד בעניינו של השני", כאשר יש למתלוננת אחריות על קרות האירוע וכائلו המדבר באירוע של פגיעות הדדיות שכל צד מתחייב להימנע מהן בעתיד. ובנוסף, אין בו כל התcheinות לפיזוי כספי למתלוננת. ו מבחינת המתלוננת המדבר במסמך חסר כל ערך. אם בכלל יש ערך מעשי כלשהו למסמך הרוי שהוא מתחזק בمعنى הצהרה מכללא של אב המתלוננת על ויתור הצד על הפגיעה שנגרמה לבתו,שמי שננה ממנה הוא דווקא הנאשם.

.21 בנסיבות עונשו של הנאשם אני מביא בחשבון בין היתר את גילו של הנאשם - 29; נסיבות חייו; הودאותו; שהייתו בתנאים מגבלים במהלך משפטו; העובדה שאין לו עבר פלילי זהה מסרו הראשון; הפגיעה הצפואה לו ולמשפחה מן המאסר; וסיכון שיקומו.

.21 נכון כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 36 חודשים מאסר בפועל, בניקי ימי מעצרו.

ב. 9 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת הצתה או עבירות אלימים שהוא פשע.

ג. תשלום פיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט אדר ב' תשפ"ב, 22 ממרץ 2022, במעמד הצדדים.

**אליהו ביתן, שופט
סגן נשיאת**